

Nr 581

Av fru **Sundberg** och fru **Mogård**, om åtgärder för att bättre utnyttja skoltelevvisionsprogram.

(Lika lydande med motion nr 507 i Första kammaren)

Den moderna pedagogiken ställer höga krav på läromedlen. Audiovisuella hjälpmedel har utvecklats och används i ökad utsträckning i undervisningen. Skolradioverksamheten får anses vara väl utbyggd, och de flesta program sedan 1958 finns bandade på AV-centralerna. Fullständig standardisering av allt bandspelarmaterial har bidragit till att utlånings- och försäljningsverksamheten fungerar tillfredsställande. Så kan nämnas att AV-centralen i Stockholm enligt uppgift lämnar ut ca 500 program per dag. 2 800 program finns förutom 2 700 språkprogram bandade och färdiga. Undersökningar visar att en mycket liten del av skolklasserna lyssnar på direktutsändningen av skolradioprogrammen. Inte minst ur schemateknisk synpunkt är det lämpligare att utnyttja ett bandat program och passa in det i undervisningen vid lämpligt tillfälle. Många skolor tar också själva upp skolradioprogram på band.

När det gäller skol-TV är situationen helt annorlunda. Ytterligt få klasser torde i dag ha möjlighet att se direktutsändningar av programmen, då dessa i första hand vänder sig till de stadier där ämneslärarsystemet är genomfört och där sannolikheten att just det aktuella skolämnet skall ligga på schemat vid sändningstillfället är mycket liten.

Det måste anses självklart att skol-TV i ännu mindre grad än skolradio kan utnyttjas förrän bandning av programmen är möjlig. Sådan upptagning sker på videoband och är i dag tekniskt genomförbar. Många AV-centraler torde redan i dag ha apparatur för bandupptagning.

Emellertid saknar AV-centralerna möjlighet att ta upp skol-TV-program och avyttra dem vidare. (De s. k. TRU-programmen betraktas dock som försöksverksamhet och må användas.) I övrigt är icke copyright-frågan ordnad, vilket innebär att de sända programmen kan utnyttjas i mycket liten grad. Detta förhållande är desto mer beklagligt som programmens pedagogiska värde oftast är mycket stort och produktionskostnaderna höga.

Vi vill föreslå att riksdagen anhåller om att denna fråga löses och att klara linjer utarbetas för hur man juridiskt och administrativt skall lägga upp den vidare distributionen av skol-TV-programmen.

Videobandspelare är dyrbara i inköp för skolorna. Situationen är i dag

den att någon enhetlig typ av videobandspelare för skolbruk inte finns. En standardisering måste komma till stånd, så att skolorna vet vilken bandbredd och vilket system som kommer att användas vid avspelnningen av programmen. Dyrbara felinvesteringar kan på det sättet undvikas. Vi föreslår att rekommendationer utarbetas för att få enhetlighet i det framtida skolbruket av videobandspelare.

Med stöd av vad ovan anförts hemställes,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t anhåller om att copyright-frågan för skol-TV blir klarlagd, i syfte att skapa möjlighet till bättre utnyttjande av skol-TV-produktionen, och att rekommendationer utarbetas för att få enhetlighet i videobandspelarmaterialet för skolbruk.

Stockholm den 28 januari 1969

Ingrid Sundberg (m)

Britt Mogård (m)

Nr 582

Av fru **Sundberg** och herr **Werner**, om inrättande av en tjänst som skolkurator vid folkhögskolorna i Malmöhus län.

(Lika lydande med motion nr 448 i Första kammaren)

Stockholm den 28 januari 1969

Ingrid Sundberg (m)

Mårten Werner (m)
